

Momenten van diaconale bezinning

Hebreeën 13: 15-21

'Laten wij dan altijd door Hem een loffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden. 16. En vergeet het weldoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft God een welgevallen.' (Hebreeën 13: 15-16)

Innerlijke ontferming

We kennen dat prachtige beeld uit Lucas 15 wel: de vader die uitzielt - en blijft uitzien, elke dag opnieuw - naar zijn verloren zoon. En dan staat er: *'En hij [de verloren zoon dus] stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem.'*

In het Grieks staat voor die 'innerlijke ontferming' een woordje dat te maken heeft met je ingewanden. Zoals je maag zich kan omdraaien bij heftige emoties, zoals walging, of ook bij verdriet of wanhoop. Of zoals je hart sneller gaat kloppen wanneer je geëmotioneerd, heel blij of juist heel boos bent.

Zonder Herder

Zo wil God ons in Zijn Woord Zichzelf aan ons bekend maken. Hij laat met die woorden van innerlijke ontferming aan ons mensen weten, dat het er 'diep doorgaat' bij de Here Jezus, wanneer Hij mensen ziet die arm, naakt of moe zijn. Mensen die vermoeid en verstrooid leven - zonder Herder. Het doet de Goede Herder, de Koning van Zijn kerk, ontzettend veel om te zien hoeveel mensen op deze aarde leven 'als schapen die geen herder hebben'.

In Hebreeën 15 gaat het over die ontfermende God, die zó naar ons toe komt - en in Zijn geliefde Zoon Christus ons steeds opnieuw de Helpende Hand biedt.

Lof

In vers 15 staat: *'Laten wij dan altijd door Hem een loffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden.'* De Almachtige God komt al onze lof en eer toe! Door te leven als een loffer voor God. Eerst door met onze woorden zijn Naam te belijden. En vervolgens met de daad (vers 16): *'En vergeet het weldoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft God een welgevallen.'*

Priesters

Wie een volgeling van Jezus wil zijn, is een priester, een christen, een gezalfde. Heel Gods gemeente bestaat uit priesters! En de vraag is: wat voor priesters zijn wij? Zijn wij erop uit om mensen te dienen of denken we allereerst aan onszelf en onze financiële én geestelijke belangen?

De kerk heeft maar al te vaak gestaan aan de kant van de machtigen en de rijken. Ook wij vergeten zo gemakkelijk dat rijkdom voor jezelf bewaren ook een vorm van stelen is.

Tijd en geld

Laat ons als leden van de kerk trouw zijn in het onderlinge hulpbetoon, in het brengen van loffers voor Gods genade, uitgedrukt in tijd en geld. Gewoon, omdat het een Bijbelse opdracht is.

U en ik, wij zijn de kerk. Wie écht deel wil uitmaken van de gemeente van Christus, zal als priester zoeken naar manieren om die offers van geld en tijd te kunnen geven. Zo mogen we God onze dank betalen, in woord en daad.

(Gespreks)vragen

1. Wat betekent het voor u dat God zo met innerlijke ontferming over u bewogen is?
2. Herkent u iets van die innerlijke ontferming bij uzelf voor de mensen om u heen?
3. Hoe kunt u leven – of hoe leeft u – als een lofoffer voor God? Vindt u dat makkelijker met woorden of met daden? Met tijd of met geld?

ds. Alexander Aalderink